

DE STER VAN NEDERLAND

OPGERICHT

IN 1896

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
van de Heiligen der Laatste Dagen

1 MEI 1934

No. 9

39e JAARGANG

»Zelfzucht heeft geen plaats in deze Kerk. Wij als personen dienen, indien wij hopen te slagen, indien wij hopen vooruit te komen, indien we hopen, dat de zegeningen van God met ons zullen zijn, te zorgen voor het welzijn van onze naasten.« — David A. Smith.

HET NIEUWE «MORMOONSCH» KERKGEBOUW IN AMERIKA'S HOOFDSTAD

Het kortelings voltooide kerkgebouw van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Washington D.C. werd door President Heber J. Grant ingewijd in een zeer indrukwekkende en inspireerende vergadering op Zondag 5 November 1933.

Het gebouw, hetwelk ruimte biedt voor meer dan 700 zitplaatsen, was tjokvol en vele vooraanstaande personen, niet van ons geloof, waren bij de inwijdingsdiensten aanwezig. De voltooiing van dit gebouw kenmerkt de verwezenlijking van den wensch der Washingtonsche gemeente der Kerk naar een geschikte vergaderzaal, na gedurende meer dan een halve eeuw te hebben vergaderd in huizen en gehuurde zalen.

Dit keurige gebouw is geheel samengesteld van cement, bak-

steen, steen en staal, met uitzondering van de deuren, zitplaatsen en decoratie van het interieur, welke van notenhout zijn vervaardigd. De buitenzijde van het gebouw is van de fundeering tot den top opgetrokken van schoon, glinsterend lichtgoud marmer uit de Utah-bergen. Op de spits, ter hoogte van 49 meter, staat een beeld, het beeld van den engel Moroni. Het is gelijk aan dat, wat reeds vele jaren de hoogste spits van den Salt Laketempel heeft getooid.

Het gebouw biedt een aantrekkelijk gezicht in het hart van het schilderachtige gedeelte van de stad. Het is gelegen op den hoek van de Sixteenth Street en Columbia Road. Sixteenth Street, gewoonlijk bekend als „Ambassadors Row” leidt direct naar het Witte Huis. Aan de eene zijde der straat verrijzen kunststukken van architectuur, en het is een bijzondere voldoening voor de Laterdaagsche Heiligen te weten dat hun kerkgebouw aan de schoonheid der omgeving bijdraagt.

De kerk zelf heeft een schoone zaal, waarin 300 personen op zeer gerieflijke, met leder-zitting bedekte stoelen kunnen plaatsnemen. Het licht komt binnen door negen groote glas-in-lood ramen, waarop verschillende tooneelen uit de Kerkgeschiedenis, Boek van Mormon-beschaving en Kerk-werkzaamheden in de Noord-Europeesche landen worden uitgebeeld. Er is een groot pijporgel in het gebouw en de wanden zijn met een speciaal acoustiek-kalk bedekt, waardoor de volle toon der muziek wordt weerkaatst en trillingen en echo's geheel weggewerkt worden. Een kolossale deur, negen meter breed, is tusschen de zaal en de ontspanningszaal aangebracht, zoodat, wanneer verwijderd, het geheel een groote zaal vormt, welke ruimte biedt voor meer dan 700 zitplaatsen. Ze kan dus worden gebruikt voor gewone vergaderingen, doch eveneens is ze groot genoeg voor conferenties en speciale vergaderingen. Het gebouw omvat tevens een zaal met een galerij voor toeschouwers, feestzaal, keuken, padvinderskamer, doopvont en voldoende klassekamers voor elke afdeling der Zondagsschool en woonvertrekken voor den concierge.

Ouderling Edward P. Kimball, een van de organisten in den Salt Lake-tabernakel, woont thans te Washington en is op een speciale zending geroepen, om het orgel in het nieuwe kerkgebouw te bespelen. Dagelijks worden vrij orgelconcerten gegeven, tengevolge waarvan dan vele vreemdelingen het gebouw komen bezichtigen en naar de inspireerende muziek luisteren. Op deze manier worden vreemden tot de Kerk getrokken en wanneer ze in de kerk zijn, hooren zij korte toespraken over „Mormoonsche” beginselen en ontvangen tractaten en blaadjes. De kerk is zoodoende een zending op zichzelf geworden, zooals de Tempelblok-Zending te Salt Lake. Sinds de inwijding van het gebouw in November l.l. zijn er in elke avondmaalsvergadering van vijf en twintig tot

honderd vreemdelingen en onderzoekers in de kerk geweest.

De voltooiing van dit kerkgebouw in een der Zendingen van de Kerk dient een aanmoediging te zijn voor de Heiligen in andere zendingsvelden. Het toont aan, dat we voor goed bouwen en na verloop van tijd schoone en practische gebouwen voor godsdienstige en ontspannings-doeleinden in iedere gemeente der Kerk hopen te kunnen zetten. Wij hopen en bidden, dat de Heiligen in dit land hun best zullen doen om plannen te maken voor de toekomst, zoodat we met de leiders der Kerk kunnen samenwerken in het plaatsen van enkele schoone gebouwen in dit land.

L.

EEN OPROEP TOT DE M.-MANNEN

Wederom beklimmen wij voor het laatst den top, welke ons leidt tot het einde van een wondervol jaar van nieuwe resultaten, in het Onderling Ontwikkelingswerk bereikt en welke naar wij verwachten met succes bekroond zullen worden. Maar hand in hand daarmee gaat een oproep aan alle M.-Mannen der Nederlandsche Zending.

M.-Mannen, hebben wij de gelegenheden, ons gedurende dit jaar in de O.O.V. geschonken, benut? Zoo ja, laat ons het dan bewijzen door deel te nemen aan het wedstrijdwerk en toonen, dat wij hebben gearbeid aan de ontwikkeling onzer gaven in ons.

Het leven is een serie wedstrijden. Het beste in bijna iedere tak van werk is het resultaat van een zekeren vorm van wedstrijd. Daarom kunnen wij niet te vroeg beginnen om de waarde van wedijveren te leeren; de waarde van wedstrijd op de edele en mannelijke wijze, welke eeuwige vreugde en geluk zal brengen. Degene, die beter is toegerust en bekwaam zal altijd den strijd winnen.

Het Evangelie heeft een ruime strekking en behelst in alle opzichten een nobel streven. We mogen ons niet allen aangetrokken gevoelen tot geestelijken arbeid, maar voor letterkunde, muziek en andere takken kunnen wij wel gevoelen. Waarom ons dan niet dusdanig ontwikkeld? En wellicht zullen we ons dan op weg bevinden naar het grooter en edeler werk — het geestelijke.

We zullen waarschijnlijk niet winnen, maar de ware overwinning is voor ons niet de beslissing van de jury maar wel — intellectuele groei. De vele bestede uren aan het vraagstuk, de schitterende groei als gevolg van concentratie — dat zijn dingen, die in ons leven de moeite waard zijn. Het blijmoedig leeren verliezen is een van 's levens grootste lessen. Het vereischt aanmerkelijke karakter-sterkte, om lachend naar voren te kunnen treden, wanneer, na een zeer

lange voorbereiding, de beslissing tegen ons wordt uitgesproken. In het leven ontmoeten we zeer veel van dergelijke beslissingen; indien we dus deze les geleerd hebben en deze groote winnende macht de onze hebben gemaakt, dan hebben we veel bereikt. Dus, J.M.O.O.V.-werkers, de oproep is tot u allen; wilt u er gehoor aan geven? Het is mogelijk, maar het zal het mooie werk van u allen verlangen. Het veld is ruim en de vereischten zijn licht, maar de belooning is honderdvoud. **Geef u gehoor aan den oproep?**

J.M.O.O.V.-Overziener:

Clyde A. Holdaway.

GODSDIENST DE GRONDWET VAN HET HEELAL

door Johannes Sijkema

Onlangs stelde een bekend oogarts mijn geloof op den proef met de vraag, wat voor nut er is in godsdienst, en waarom ik een sterke voorstander ben van het z.g. „Mormonisme”.

Het aardsche is een afschijnsel van het hemelsche. En met dit voor oogen heb ik hem in den geest van het volgende geantwoord.

Wat op aarde geschiedt in onvolmaaktheid, geschiedt in den hemel in volmaaktheid.

Toen de familie van Adam en Eva groeide, onderrichtte Adam zijn nageslacht wat hij hen wenschte te doen en na te laten, en trachtte hij zulks overeenkomstig zijn kennis van den wil van God te volbrengen. Hoe grooter de gemeenschap werd, hoe meer vraagstukken er opkwamen, wat gedaan kon en moest worden tot welzijn van het algemeen. Was het goed elkanders kleeren te dragen, of elkanders voedsel te eten, of elkanders huis en land te ontnemen? Of was het goed om zich niet te bekommeren om anderen, en hen te laten hongeren en dorsten, ja zelfs in haat elkaar het leven te ontnemen? Zooveel vraagstukken kwamen er op, dat het moeilijk was de oplossingen ervan te onthouden, en werden de vraagstukken en oplossingen door profeten en rechters neergeschreven.

Heden zijn er zooveel menschen, en zooveel vraagstukken op te lossen, dat er boeken vol geschreven zijn over wat er van het menschdom wel en niet verlangd wordt. Deze geschrevene woorden noemt men wetten. En zoo heeft elk land zijn grondwet.

Deze aardsche grondwetten in onvolmaaktheid opgemaakt, brengen zegen, dengenen, die ze onderhouden, en straf dengenen, die ze breken, omreden het onderhouden goed is en het breken verkeerd. Waarom sommige wetten daargesteld zijn weten wij niet. Bijvoorbeeld, in Engeland moet het verkeer links houden, en wordt men gestraft, wanneer men aan den rechterkant der straat rijdt, en in

Amerika en Holland daarentegen moet men rechts houden, en volgt straf als men aan den linkerkant rijdt. De hoofdzaak is, de grondwet als het beste te beschouwen, tot welzijn van onszelf en anderen.

Godsdienst is de Evangeliegrondwet gepredikt en neergeschreven door Jezus Christus, den Zoon des levenden Gods, en Zijn volgelingen de profeten. Deze grondwet is hemelsch en volmaakt, alhoewel men sommige wetten en verordeningen niet begrijpt, en waarom ze daargesteld zijn. Dit komt door onze onvolmaaktheid en kort begrip. De hoofdzaak is te vertrouwen in den Vader van onze geesten, en te gelooven dat Zijn grondwet eeuwig en volmaakt is. In Zijn grondwet zijn vervat: Geloof, Bekeering, Doop, Oplegging der handen, Tempelwerk, enz. Degenen, die daarnaar leven, ontvangen zegeningen en bereiden zichzelf een kroon in Zijn Heerlijkheid en degenen die daarnaar niet wenschen te leven, straffen zichzelf door geen schatten in den hemel te vergaderen.

Slimme advocaten trachten, om hun clientèle vrij te spreken, door de onvolmaakte grondwet des lands te ontduiken, wat hun somtijds gelukt, omreden zij het gerecht door hun vurig pleidooi overbluffen.

Slimme predikers trachten, om hun volgelingen vrij te spreken, de volmaakte grondwet van het heelal te ontduiken, wat hen nimmer zal gelukken, omreden de Pleiter bij den Vader, onze Verlosser en Zaligmaker, het hart aanziet en in volmaakte rechtvaardigheid oordeelt.

Het Evangelie van Jezus Christus is derhalve de grondwet van het heelal, en het z.g. Mormonisme" geleid door apostelen en profeten, predikende de leer van onzen Heiland, is het Evangelie van Jezus Christus.

De wereld in haar duisternis
 En met haar zond'ge wegen,
 Heeft menigeen ten val gebracht
 En werkt het Godsplan tegen.
 De wereld, niet de koude aard',
 Maar 't leven, ja de menschen,
 Zoeken inplaats van God'lijk licht
 Het donk're naar hun wenschen.
 Zelfs als het licht der waarheid komt,
 Aan hunne hartedeuren,
 Dan sluit het hart zich dichter toe,
 En bromt, en noemt het zeuren.
 En wat is 't eind van al 't verkeer'd?
 Gebroken hart en leven,
 Een hopelooze toekomststrijd,
 Door 't leven zonder streven.

AANKONDIGING VAN DE UTRECHTSCH E CONFERENTIE

Nieuwe zaal te Utrecht.

De Utrechtsche conferentie zal op Zaterdag en Zondag, 5 en 6 Mei gehouden worden. Alle vergaderingen van deze conferentie zullen plaats hebben in de nieuwe zaal, gelegen aan de Wittevrouwensingel 92.

Na gedurende verscheidene maanden de geheele stad te hebben afgezocht, bleek het, dat dit gebouw het meest aan onze verlangens beantwoordde. Zendingen en leden hebben hard gewerkt om het te schilderen en schoon te maken, zoodat het voor godsdienst-vergaderingen geschikt was. Door bijdragen van leden en verschillende organisaties, te zamen met de gemeente-ambtenaren is deze zaal aangekleed en werd op Zondag 1 April ingewijd voor godsdienstoefeningen

en gemeentewerkzaamheden. De leden zijn trotsch op hun nieuwe zaal en verwachten van deze conferentie een groot geestelijk feest.

De vergaderingen zullen als volgt worden gehouden:

Zaterdagavond 7.30: openbare vergadering.

Zondagmorgen 10 uur: Zondagsschoolconferentie.

Zondagmiddag 3 uur: openbare vergadering.

Zondagavond 7 uur: openbare vergadering.

Maandagmorgen 10 uur: zendingenvergadering.

Alle vergaderingen dus in eigen zaal:

WITTEVROUWENSINGEL 92, UTRECHT.

Komt allen en brengt Uw vrienden mee!

DE MACHT DER WAARHEID

Wegens plaatsgebrek zal het laatste gedeelte hiervan in de volgende „Ster” worden opgenomen.

MORMOONSCH JEUGDWERK

Door de Nederlandsche Zending van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen (de Mormonen) is een „Bijenkorfmeisjes Handboek” uitgegeven.

De oorspronkelijke uitgaaf is Amerikaansche makerij; de Nederlandsche in hoofdzaak een bewerking van de Europeesche editie. Het werk dient tot leidraad voor de leidsters en de leden van de Jonge Vrouwen Onderlinge Ontwikkelings Vereeniging (J.V.O.O.V.), die tot doel heeft om de meisjes geestelijk en praktisch te ontwikkelen onder leiding van de leerlingen van de Mormoonsche Kerk. Het symbool bekleedt een groote rol in deze beweging.

Het symbool der vereeniging, de Bijenkorf, is ontleend aan Maeterlinck's bekende boek: *Leven der bijen*. Verder is het streven en werken der vereeniging uitgedrukt in teekenen en beelden, welker beteekenis men kan leeren kennen uit dit boek, dat bovendien de organisatie, doel, werkwijze der vereeniging beschrijft.

De praktijk van het dagelijksch leven is uitgangspunt en doel meteen van dit streven dat langs den trap van geestelijke en lichamelijke oefeningen tot de hoogten der vervolmaking wil opklimmen en dit op al de „velden” des levens zooals er zijn: godsdienst, tehuis, gezondheid, kunst, vrije natuur, zakenleven en openbare dienst.

Waar door vele leeken het Mormonisme gewoonlijk nog vereenzelvigd wordt met een secte, die de veelwijverij aanhangt — polygamie is reeds vele jaren in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen afgeschaft — is het wellicht belangwekkend uit het Bijenkorf's meisjeshandboek te citeeren hoe het Mormonisme de positie van de vrouw ziet.

Er is niets belangrijkers voor de meisjes, dan 'n helder begrip te hebben van het Priesterschap van God, zooals het heden ten dage op aarde bestaat, en hun verantwoordelijkheid daartegenover te beseffen. „Priesterschap is het gezag om voor God op aarde te handelen.” Alle mannen in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zullen, indien zij het waardig zijn, het Priesterschap ontvangen!

„De vrouw kan het Priesterschap niet dragen maar zij heeft een gelijk aandeel in de zegeningen ervan.” „De man is niets zonder de vrouw en de vrouw niets zonder den man,” zoo spraken Paulus en de Profeet Joseph Smith.

Het Priesterschap brengt groote verantwoordelijkheid met zich mede en vraagt veel werk en tijd. Geen vrouw zou het Vrouwzijn of Moederschap kunnen dragen en tegelijkertijd een functie in het Priesterschap vervullen. Maar haar huiselijke plichten en verantwoordelijkheden zijn gelijk aan die van den man in het Priesterschap. Zijn plaats is onder de menschen en de hare achter het haardvuur.

Hij is de leider en zij volgt, niet omdat zij moet, maar omdat zij wil. Zij is even gelukkig in haar sfeer, als hij in de zijne. Dat hij zou knoeien en de stemming thuis bederven, wanneer hij probeerde het werk der vrouw te doen, is even zeker als het feit dat zij zijn zaken in de war zou sturen, wanneer ze probeeren zou hem geheel van zijn plaats te verdringen. Er zijn uitzonderingen op deze beide regels en ze mogen er zijn. Mannen kunnen soms vrouwenwerk doen en vrouwen kunnen een deel der werkzaamheden van den man verrichten, maar deze uitzonderingen bewijzen niet, dat de menschheid er daardoor beter aan toe zal zijn.

Het Priesterschap houdt voor zijn dragers de macht in zich om alle verordeningen van het Evangelie te bedienen, maar de nederigste man of vrouw, die tempelzegeningen ontvangen heeft en getrouw blijft, kan dezelfde zegeningen en gaven verkrijgen als de heerlijkheid, beloofd aan den Hoogepriester.

Utrechtsch Nieuwsblad (avondblad) Maandag 16 April, 1934.

GENEALOGISCHE KLASSEN

Eerste avond. Les 11: Eenige Genealogische wenken. — Het uitwerken der gegevens. Leest, bestudeert en bespreekt de methoden en raadgevingen, door Broeder Riebeek gegeven in „*De Ster*” van 15 Maart, blz. 92-93.

Practische toepassing

Volgt als leden der klas, die het alreeds bestudeerde materiaal in de les der vorige maand gebruiken, de in dit artikel gegeven instructies op met de namen van uw eigen familie of lijsten, indien mogelijk.

Derde avond. Les 12: Eenige Genealogische wenken. — Het opbergen van de lijsten. „*De Ster*” van 15 Maart, blz. 93-95.

In dit artikel bespreekt Br. Riebeek een zeer doeltreffende manier om de in de archieven verkregen gegevens in onderling verband op te bergen zoodat ze gebruikt kunnen worden en de namen in de juiste familiegroepen worden ondergebracht.

Practische toepassing

Laat iemand, die reeds genealogische gegevens bijeen heeft kunnen brengen, deze volgens het bovenbedoelde systeem opbergen, zoodat de klas van de waarde ervan kan worden overtuigd.

MOEDER

Moedertrouw ontziet geen kou.

Al is een moeder nog zoo arm,

Toch dekt zij warm.

't Is beter een rijken vader te verliezen
dan een arme moeder.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistente: JOHANNA A. RIET.

EENIGE VERDEELDHEID ONDER DE LEDEN

door Joseph F. Merrill

Een ouderling rapporteerde kortgeleden aan den Zendings-president, dat in het district waarover hij presideerde „er eenige verdeeldheid was onder de leden”. Ditzelfde is reeds verscheidene malen van andere gemeenten gezegd. Natuurlijk weten alle leden, dat tweedracht onder de leden der Kerk of zelfs onder of tusschen personen, niet den geest van liefde en goedwilligheid ademt. Het is daarom overbodig te zeggen, dat zij verkeerd zijn.

Ondervinding toont aan, dat verdeeldheid onder de leden in een gemeente een groote hinderpaal is voor vooruitgang der gemeente en somtijds het tijdelijk verwoesten ervan als gevolg heeft. Kan iemand een waar bekeerling zijn en bewust schuldig zijn aan kwaad, hetwelk de gemeente schaadt, een der leden beledigt of de kerk in een verkeerd daglicht stelt? De geest van het Hoofd dezer Kerk, Jezus Christus, is de geest van liefde. Satan weet dit en alle leden dienen het te weten. En Satan weet ook zeer goed, dat, wanneer hij moeite kan veroorzaken of op een andere manier de liefde kan doen verflauwen, welke alle leden voor elkander dienen te hebben, hij den vooruitgang van het werk des Heeren in den weg staat.

Leden der Kerk, waarom staat u toe, dat u werktuigen wordt in de handen van den booze en zijn listige pogingen, om het werk, hetwelk u belijdt lief te hebben, te verwoesten? Wij spreken eenvoudig omdat er enkele gevallen zijn, waarin eenvoudig spreken noodzakelijk is. U werd eerst in de wateren van den doop geleid na uwe belijding van uw zonden, het afwenden en overwinnen van verkeerd-doen en verkeerde gewoonten. Was u oprecht in uwe bekeerling? Indien iemand van u niet oprecht was, voelde u zich ook niet doortrild, toen u tot lid der kerk bevestigd werd. De Heere kende uw hart en de Heilige Geest werd u onthouden. Maar indien u bekeerd was en in uw zwakheid nu overgaat tot fouten-zoeken, of kwaadspreken, of om eenige andere reden den geest van liefde voor uw broeders en zusters hebt verloren, bent u in gevaar van afval en hebt groote behoefte aan bekeerling.

Indien een der broeders u beledigt heeft of u op een of andere manier heeft gekwetst of onrecht aangedaan, begaat u een ander kwaad door ditzelfde terug te doen of toe te staan, dat bitterheid en

verkeerde gevoelens zich in u ontwikkelen. Doch in een geest van vergevensgezindheid dient u naar de beleedigende partij toe te gaan en hem vriendelijk te zeggen, wat hij gedaan heeft en te trachten, het met hem in het reine te brengen. „En boven alle dingen, bekleedt uzelfen met de banden der liefde, als met eenen mantel, welke de band van volmaaktheid en vrede is”. (Leer en Verb. 88:125). Wanneer de kwesties tusschen u niet naar bevrediging kunnen worden opgelost, gaat dan naar den gemeente-president en vraagt zijn hulp bij het in orde brengen ervan. Maar in geen geval bent u gerechtigd moeite te veroorzaken. Aan den anderen kant wordt er van u verlangd, den beleediger te vergeven, zooals de Meester geleerd heeft.

We hebben gehoord van onderzoekers, die naar een avondmaalsvergadering zijn gegaan zonder er nogmaals terugte komen. Zij kregen zoo'n afkeer van het kwaadspreken en gebrek aan liefde, welke zij opmerkten, dat zij de zaal hebben verlaten met het vertrouwen, dat de leden niet tot de Kerk van Christus behoorden; anders zou zich de liefde, waarvan zij getuigen, wel onder hen geopenbaard hebben. Nu, broeders en zusters, we brengen deze dingen onder uwe aandacht in de vurige hoop, dat een elk zich geheel zal houden aan den zekeren plicht, welken u op zich hebt genomen bij het toetreden als lid der Kerk — den plicht om uzelf zoo te gedragen, dat uwe daden zullen zijn als goede vruchten, waardoor een begeerlijke boom gekenmerkt wordt.

Goede werken zijn meer doeltreffend in het onderrichten van het Evangelie dan welsprekende woorden van onwaardige lippen. Laat uw mond, hart en gedachten rein zijn, en overvloedig openbaren den zoeten geest van liefdadigheid en liefde tegenover allen, zoodat vrede, eenheid en harmonische samenwerking onder de leden der Kerk in iedere gemeente zullen heerschen. Dan zal de groote vreugde, welke een ieder geniet, die ten volle het evangelie van Christus uitleeft, de gelukkige belooning zijn, welke van den levenden God aan ware heiligen wordt gegeven. Een geest van vrede, verdraagzaamheid, goedwilligheid, hulpvaardigheid en broederlijke liefde zal immer een heilige kenmerken.

HET HUISBEZOEK-ONDERWERP VOOR MEI
(Voor de Zusters)
Weest goedsmoeds

De voornaamste kleur in 's levens bouquet is opgeruimdheid. Met gebogen hoofd ziet men slechts den grond en men dient voorwaarts te zien. Rupert Hughes zegt: „We zijn acteurs in een der schitterendste drama's der geschiedenis. Een elk heeft zijn rol

te spelen en zal voldoening krijgen. We zullen die zeker ontvangen, indien wij de juiste houding aannemen”.

De geschiedenis vermeldt zeer veel heldendaden gedurende dezen glorieuzen strijd. Opperuimdheid zal de vonken van moed doen gloeien en ons helpen opwaarts en voorwaarts te zien. Ella Wheeler Wilcox zeide: „Iemand, die wat waard is is degene, die kan glimlachen, terwijl alles averechts-verkeerd gaat.”

Het is van belang, om goedsmoeds te zijn, omdat wij niet alleen aan onszelf dienen te denken, maar ook aan degenen, die wij liefhebben en kunnen beïnvloeden. Wat ons overkomt is van minder belang dan hoe wij het opnemen. Iemands eigen houding maakt het gewicht van zijn last uit. Een treffend voorbeeld daarvan vinden we in den jongen, die een ander kind een stijlen heuvel opdroeg. Toen een voorbijganger zeide: „Het is verschrikkelijk, dat jij zoo'n zware vracht moet dragen”, antwoordde de jongen: „Oh, dat is niet zoo zwaar, het is mijn broertje”.

Wanneer feiten en omstandigheden botweg en opperuumd onder oogen worden gezien, is de strijd al half gewonnen. Opperuimdheid overwint vrees en zelfbeklag; ze vervult het nederigst huis met vrede en zonnenschijn.

Beschouwing van een anders geluk helpt iemand om goedsmoeds te zijn. „Tranen drogen vlugger in de oogen, welke een anders smarten zien”. In dezen tijd van moeilijkheden dienen wij verenigd te zijn om vrees te verjagen en het dagen van een nieuwen en beteren dag te verwachten. Wanneer wij oprecht leven zullen alle ondervindingen ons karakter verrijken. Waarom is dit zoo?

Ter bespreking gedurende het bezoek.

1. Wat is het verschil tusschen goeden moed en hoop?
2. Bespreek deze waarheid „Wanneer feiten en omstandigheden vrij en opperuumd onder de oogen worden gezien, is de strijd half gewonnen”. Hoe komt dit in ons leven van toepassing?

HUWELIJSBERICHT

Woensdag 28 Maart 1934 werden Zr. Catharina A. Schoenmaker en Br. Johan J. Claus door de heilige banden van het huwelijk verenigd. Nadat de ceremonie op het stadhuis was voltrokken, ging het bruidspaar naar de zaal in de Prinsestraat, waar zij door hun familieleden, een schare vrienden en leden der gemeente werden verwelkomd. De zaal was met bloemen en palmen versierd en toen zij binnentraden, werden zij naar voren geleid door de zusjes Hartman, die bloemblaadjes strooiden.

Enkele korte toespraken werden gehouden, terwijl ook muzieknummers ten beste werden gegeven. President T. Edgar Lyon van

de Nederlandsche Zending voltrok daarna de kerkelijke huwelijks-ceremonie, en zegende hun huwelijk.

Des avonds werd in dezelfde zaal een zeer aangename en nooit te vergeten bruiloft gehouden, waarbij door allen genoten is.

We wenschen dit jonge paar des Heeren keurzegeningen op hun verderen levensweg.

BIJENMEISJES EN M.-MANNEN TE UTRECHT

Vanuit Utrecht ontvingen wij bericht, dat de M.-Mannen aldaar zich ten opzichte van den hun door de Bijenmeisjes onlangs aangeboden feestavond niet onbetuigd hebben gelaten en op hun wijze revanche hebben genomen.

Geen moeite en werk is gespaard, om den Bijenmeisjes op Zaterdagavond 7 April een alleszins geslaagden avond aan te bieden, waarbij de M.-Mannen hebben getoond, ook wel te weten, hoe slaatjes, pudding, bowl etc. klaar te maken..... en naar binnen te werken. Aan het einde van den avond werd den Bijenmeisjes namens de M.M.-club een aantal zelfvervaardigde nuttige cadeaux aangeboden voor gebruik in haar eigen klassekamer. Het programma was afwisselend spreken, zingen en spelen. De O.O.V.-president aldaar zegt dan ook terecht, dat „Utrecht trotsch kan zijn op zijn M.-Mannen”.

ZENDINGSNIEUWS

Adresveranderingen

Het adres van Zr. Tine C. Hartman-Spaans, Presidente der J. V. O. O. V. in de Nederlandsche Zending is gewijzigd van Malakkastraat 54 in Acaciastraat 265, 's-Gravenhage.

Het adres van Zr. Kitty Claus-Schoenmaker, Secretaresse der J. V. O. O. V. in de Nederlandsche Zending is veranderd van Batjanstraat 30 in Blaricumseplein 22, 's-Gravenhage.

Overleden

MOOKHOEK. — Zaterdag 14 April 1934 overleed te Rotterdam Zr. Roelofje Mookhoek, geboren Klaasen, echtgenoot van L. J. Mookhoek. Zij werd op 24 Augustus 1867 te Ommeren, gem. Lienden (Gld.) geboren en op 3 Februari 1905 door Ouderling Chr. F. E. Weenig gedoopt. De teraardebestelling had plaats op 18 April 1934 op de Ned. Herv. Begraafplaats te Rotterdam (Charlois).

Aan Zendingen en vrienden, die te onzen huize vertoefden, wordt door dezen mededeeling gedaan, dat den 25en November 1933 in den Heere is ontslapen mijn zeer geliefde echtgenoot G. Born-Tolsma, in den ouderdom van 47 jaar.

F. D. Born, Leeuwarden (Fr.)

MOEDERLIEFDE

Denkt ge, omdat op dat mooie, bejaarde voorhoofd de zilverdauw van den Tijd ligt, dat het hart eveneens oud geworden is? Neen, niets ter wereld kan ooit de liefde eener moeder verminderen! Alhoewel haar grijze haren over een rimpelig voorhoofd vallen, en wangen vol met voren, klopt daar nog steeds een hart met zuivere en heilige genegenheid: moederliefde. Wie kan haar onpeilbare diepte bepalen? De tijd heeft het niet kunnen doen en de eeuwigheid zal van haar heiligheid getuigen.

Jonge man: heb uw oude moeder lief. Haar gelaat is door zorg gegroefd, maar haar hart is immer warm. Jaren van beproeving, en misschien van ziekte, hebben haar leven van zijn frischheid beroofd; maar evenals van de volgroeide roos is de geur van haar liefde rijker dan bij haar eerste ontbloeien.

Jonge vrouw: heb de bron van uw bestaan lief. Overlaad de gebogen gestalte van uw toegewijde moeder met uw vriendelijkheid en liefde. Genegenheid is een blijvende schuld: een schuld die nooit afgelost kan worden. Giet nectar in haar bezwijmend harte; bestrooi haar pad met uw dankbaarste glimlachjes, en strijk de donzige peluw glad, waarop haar uitgeteerde gestalte rust. Haar stervende lippen zullen een bede voor uw geluk prevelen; de wereld zal uw toewijding bewonderen en koesteren; en de hemel zal u zegenen! Vreugdebloemen zullen op uw pad bloeien; vriendschap zal uw oogst doen rijpen en liefde uw bestaan kronen!

„Welke principes”, sprak de stervende dochter van Ethan Allen tot haar ongeloofigen vader, „welke beginselen zal ik op mijn sterfbed eeren, die van u of die van mijn moeder, de Christin?”

De strenge oude held van Ticonderoge veegde een traan van zijn oog; terwijl hij zijn gelaat afwendde, en met dezelfde ruwe stem, waarmede hij den Britten gelast had zich over te geven, en die nu trilde van diepe emotie, sprak hij: „Die van je moeder, kind, die van je moeder!”

Heb uw moeder lief! Ja; en uit de asch van de geheiligde dooden zal een gebed opstijgen voor uw welzijn. Moederliefde, de rijkdom van de liefde eener moeder is zóo groot dat de macht van den dood en het zegevierende graf haar heldere vlam niet kunnen dooven!

(Vertaald door K. uit: *Heart Throbs*).

GRONINGSCHER CONFERENTIE

gehouden op 8 April 1934

De eerste vergadering van deze conferentie ving aan om 10 uur met het gezamenlijk zingen van lied no. 146: „Welkom Sabbatmorgen”, waarna Zr. C. J. Schaap, zendelinge te Groningen het gebed opzond. Als avondmaalslied werd gezongen lied no. 7: „Jezus werd eertijds veracht”. Nadat door Ouderling J. Landwaard

enkele inleidingswoorden tot het Avondmaal waren gesproken, leidde Zusje Annie Woltjer het Avondmaalsvers; het Avondmaal werd nu bediend aan de leden der Kerk. De Zusjes Tiny Lutmer en Nannie van Komen gaven nu beiden een $2\frac{1}{2}$ -minuut-toespraakje, resp. over de onderwerpen „Hoe Lehi Jeruzalem verliet” en „De belofte van een groot geloof”.

Na een korte inleiding van Ouderling W. Koster, welke alle vergaderingen der conferentie leidde, hoorde men van verschillende ambtenaren(essen) in de Groningsche Zondagsschool en wel achter-eenvolgens van Ouderling T. Drent, President der Groningsche Z.S., Br. J. H. F. Lutmer, 1e raadg. in de Z.S. en Br. A. Wijkstra, 2e raadg. der Z.S. Zij allen getuigden van de vreugde, welke het lidmaatschap in deze Kerk en het werken in de Z.S. in het bijzonder hun geeft en hopen daarin te kunnen blijven voortgaan. Wat men jong leert, zal men oud blijven doen en daarom is de Z.S. voor jonge kinderen van zoo groot belang. Zr. T. v. Gendt, Zr. H. v. Komen en Zr. G. Bos, resp. leerareessen en organiste in de Z.S. gaven daarna in hun toespraken te kennen, dat door de behandeling der lessen in de Z.S. bij allen meer en meer het verlangen zal opkomen, om in overeenstemming met de leerstellingen te leven. Eveneens, dat muziek een der schoonste gaven in de kerk is. De Pioniers wisten ondanks hun moeilijkheden en zorgen van muziek te genieten. Ze voert ons vanuit onze aardsche beslommeringen als het ware in hooger sferen.

Ouderling C. A. Holdaway, Overziener van het Z.S. en O.O.V.-werk in de Nederlandsche Zending, sprak hierna nog enkele slotwoorden, waarna werd gezongen lied no. 140: „Een lieflijke naam.” Zr. H. Doris eindigde deze vergadering met dankzegging.

Onmiddellijk na afloop dezer vergadering werd een korte doopdienst gehouden, waar Zr. Lijsbeth de Hoog en Br. Gerardus Jakobus du Bois, beiden van Groningen, door Ouderling H. R. Williams werden gedoopt.

In deze vergadering werden door Zr. B. van Komen, Zr. B. Bos, Ouderling W. Koster en Ouderling H. R. Stephenson de eerste beginselen van het Evangelie, n.l. geloof, bekeering, doop door onderdompeling, oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes alsmede de autoriteit en wijze van doopen uiteengezet, waarmede dus ons 4e Geloofsartikel werd verklaard.

De middagvergadering werd aangevangen met het zingen van lied No. 93: „Rusten aan Zijn zijde”, waarna door Br. W. A. van Komen Sr. werd geopend met gebed. Hierna werd gezongen lied No. 44: „Schoone Toekomst”. Ouderling C. J. Schaap, de eerste spreker in deze vergadering, verklaarde het eerste Artikel des Geloofs: „Wij gelooven in God, den Eeuwigen Vader en in Jezus Christus, Zijn Zoon en in den Heiligen Geest.” Ons wordt geleerd, dat Christus het uitgedrukte beeld van Zijns Vaders

zelfstandigheid is en het is derhalve niet redelijk om aan te nemen, dat God een geest is. Om Gods wetten te kunnen onderhouden, moeten wij God kennen. Br. Jan van Komen besprak het 2e Geloofsartikel en zette op duidelijke wijze uiteen, waarom wij gelooven dat „de menschen voor zijn eigen zonden gestraft zal worden en niet voor Adam's overtreding”. Ouderling K. Woltjer en Br. W. van Komen bespraken nu resp. het 3e en 5e Artikel en getuigden, dat het inderdaad mogelijk is, „dat door het verlossingswerk van Christus alle menschen kunnen zalig worden door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie”, en dat van een ieder dan ook strikte gehoorzaamheid en naleving der wetten wordt vereischt; die wetten en geboden, welke Jezus en Zijn apostelen hebben verkondigd. Jezus heeft ons door Zijn leven getoond, hoe men in overeenstemming met Zijn wil kan leven en vreugde genieten. Wij baseeren ons geloof, „dat een man van God geroepen moet worden door openbaring” op het feit, dat Onze Vader door de monden Zijner dienstknechten heeft verkondigd, dat „niemand neme zichzelf de eer aan, maar die van God geroepen wordt gelijkerwijs als Aäron”. Het werk van iemand, die aldus door goddelijke volmacht is aangesteld om in Christus' kerk werkzaam te zijn, zal blijvende waarde hebben en in de hemelen worden erkend.

Nadat lied No. 53: „Laat uw licht schijnen” was gezongen, verklaarden Br. D. Kramer van St. Jacoba Parochie en Zr. J. A. Riet, assistente van „De Ster van Nederland”, van Rotterdam, resp. het 6e en 13e Geloofsartikel. In de bedeeing van Jezus' bediening op aarde richtte Hij Zijn kerk op aarde op en gaf aan allen, die gezag en bevoegdheid hadden, om in de verordeningen van het Evangelie handelend op te treden, zekere ambten. Op verscheidene plaatsen in het Nieuwe Testament lezen wij, dat aan de Kerk werden gegeven apostelen, profeten, evangelisten, herders, leeraars enz. Ook in Jezus' Kerk vandaag dienen wij derhalve personen te hebben, die tot deze verschillende ambten geroepen zijn en met de leden de Kerk van Christus uitmaken.

Wat de plicht van ambtenaren en leden van Christus' Kerk is, wordt in het 13e Artikel zeer duidelijk verklaard. Eerlijkheid, reinheid, kuisheid, welwillendheid zijn eigenschappen, die een ieder, die in des Heilands voetstappen wil treden, zich dient eigen te maken, om zodoende tot volmaaktheid voort te varen. Ouderling M. L. de Korver toonde aan, waarom „wij gelooven in den Bijbel als het Woord van God, in zooverre hij nauwkeurig vertaald” is. Doordat de bijbel door zeer vele handen is gegaan, aldus spreker, zijn er fouten ingeslopen en daarom houden wij met de aanname van den bijbel een zekere reserve. Door onbekwaamheden der menschen zijn deze fouten en dwalingen teweeg gebracht. Ouderling P. van Komen, verklaarde, dat de gaven,

welke de Kerk zijn toebedeeld, dezelfde zijn, waardoor de apostelen van ouds in staat waren, het werk van Jezus voort te zetten en dat zij de levende elementen in de kerk uitmaken.

Nadat Zr. Sj. Scheer van Amsterdam nog enkele woorden had gesproken, werd tot slot gezongen lied No. 193: „Hoog op der bergen kruin”, waarna Zr. T. Baptist dankzegging uitsprak.

Tusschen deze en de avondvergadering werd eveneens nog gedoopt Br. Riekele Drent van Sneek.

De laatste bijeenkomst dezer conferentie werd aangevangen met het zingen van lied no. 67: „Wij danken U Heer voor profeten”, waarna Br. Jac. Oenes des Heeren zegen vroeg. Lied no. 91: „Gij zijt mijn Hoogste Goed” werd gezongen. Hierna werd Br. R. Drent bevestigd tot lid der Kerk, terwijl Br. W. van Komen tot ouderling werd verordineerd. Ouderling C. A. Holdaway zette het 9e Artikel des Geloofs uiteen en verklaarde, waarom wij gelooven in openbaring, en waartoe ze noodzakelijk is. Vervolgens behandelde Ouderling D. J. v. d. Werff het 10e Geloofsartikel, waarna Ouderling J. Landwaard enkele woorden sprak. Na het gezamenlijk zingen van lied no. 194: „Lof tot den Grooten Redder”, besprak Ouderling J. W. Everts het 11e Artikel des Geloofs, waarna President T. Edgar Lyon verklaarde, hoe onze Kerk staat ten opzichte van „het gehoorzamen, eeren en onderhouden der wetten”, en waarom wij gelooven „onderdanig te moeten zijn aan koningen, presidenten, heerschers en vorsten”.

Ouderling W. Koster, wiens zendingstijd ten einde was en die spoedig weer naar huis zou terugkeeren, sprak hierna enkele afscheidswaarden. Betuigde zijn dankbaarheid om een zending te hebben mogen volbrengen en spoort allen aan, om getrouw alle plichten waar te nemen en te luisteren naar de vermaningen van hen, die zijn aangesteld, om God's kinderen in deze dagen te leiden.

Tot slot werd gezongen lied no. 48: „De Geest Gods”, waarna Zr. J. Lutmer dankzegging opzond. Allen, die deze conferentie mochten bijwonen, hebben waarlijk in alle vergaderingen zeer veel leering kunnen opdoen.

INHOUD

Het nieuwe »Mormoonsche« Kerkgebouw in Amerika's Hoofdstad	129	Moeder	136
Een oproep tot de M Mannen	131	Eenige verdeeldheid onder de leden	137
Godsdienst de Grondwet van het heeal	132	Huisbezoekonderwerp v. Mei.	138
Aankondiging v. de Utrechtsche Conferentie	134	Huwelijksbericht.	139
De Macht der Waarheid	134	Bijenmeisjes en M. Mannen te Utrecht	140
Mormoonsch Jeugdwerk	135	Zendingsnieuws	140
Genealogische klassen	136	Moederliefde	141
		Groningsche Conferentie	141